

[Kirkeministeren.]

sterne og for Menighedsraadene at staa som indlysende, at den Sum, som Lønningsloven af 1927 vil koste, ogsaa skal lægges til Grund for den nye Lønningslov, og deri er altsaa, saa vidt jeg kan skønne, alle interesserede Parter enige.

Men allerede ved Behandlingen af Lønningsloven af 1927 fremkom der i hvert Fald i dette høje Ting Antydninger af, at denne Lønningslov havde forskellige Mangler i teknisk Henseende, som imidlertid paa Grund af Forholdene, saaledes som de forelaa i 1927, ikke blev afhjulpet den Gang. Disse Mangler kan samles i to Punkter. Det ene Punkt er, at Lønstigningen i den store Fællesklasse sker for hurtigt, og derfor slutter man med en forholdsvis lav Slutløn. Det andet Punkt er dette, at skønt Lønningen i den nye Fællesklasse ikke blot bød paa betydelige Forbedringer for de gamle tredie Klasses Embeder, men ogsaa paa betydelige Forbedringer for anden Klasses Embederne, saa blev disse Forbedringer for anden Klasses Embederne gjort ringere, idet de ikke straks traadte i Kraft, men først skal træde i Kraft, naar de, der lønnes efter den gamle anden Klasse, afgaar fra Embederne og Embederne da besættes paa ny.

Dette vakte en hel Del Misfornøjelse, tror jeg nok jeg tør sige. Det maatte derfor staa som en Hovedopgave for mig, naar jeg skulde udarbejde Forslag til Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg, at indskrænke mig til Afhjælpning af disse tekniske Mangler, det vil altsaa sige at stræbe efter, at Lønstigningen i den store Fællesklasse blev langsommere, og at der derved kunde blive Midler til Raadighed, som kunde bruges til en Hævning af Slutlønnen. Dette er blandt andet blevet støttet af Menighedsraadene i en Henvendelse, som er sendt til de ærede Medlemmer ogsaa af dette Ting. De skriver deri:

„Der var andet i Loven af 1927, som vi fandt mindre heldigt, navnlig kunde vi have ønsket en langsom Lønstigning og til Gengæld en højere Slutløn.“

Og om mit Forslag udtaler de:

„Nu foreligger Kirkeministerens Forslag, og vi maa med Glæde erkende, at vore Tanker om Lønsatser, Stigningsgrad og Slutløn i det hele og store genfindes i dette Forslag.“

Men jeg var ogsaa fra Begyndelsen klar over, at hvilket Forslag jeg end fremsatte til Afhjælpning af disse Mangler, saa vilde det blive kritiseret og krævet æn-

dret, baade her i Rigsdagen og udenfor Rigsdagen, navnlig af Menighedsraadene, og det er da ogsaa sket. Kritikken er fremkommet i det andet høje Ting, i Folketinget, og Kritikken er fremkommet i samme Henvendelse til Regeringen og Rigsdagen, som jeg nævnte før. Derimod har Præsteforeningen i det hele og store sluttet sig til Forslaget.

Jeg har, som naturligt er, og som en Minister altid maa være, været lydhør overfor disse Krav om Ændringer i mit Forslag, og det er mig en Glæde i Dag at kunne konstatere, at da Folketingets endelige Afstemning om mit Forslag med de Ændringer, som jeg var gaaet ind paa under Behandlingen, fandt Sted i Gaar, blev det vedtaget med alle de store Partiers Stemmer med Undtagelse af een, som stemte imod. Jeg har vel derfor en lille Grund til at haabe paa, at det saaledes af Folketinget vedtagne Forslag maa faa en forholdsvis let Gang gennem Landstinget. Jeg er endogsaa saa dristig at haabe paa, at det ikke blot faar en velvillig, men en hurtig Behandling i dette høje Ting, saa at det kan blive vedtaget af Rigsdagen, før denne Rigsdagssamling slutter.

Jeg skal dernæst gennemgaa de vigtigste Bestemmelser i Lovforslaget.

§§ 1 og 2 handler om Biskoppernes Lønninger og Repræsentationstillæg, og de er i det hele taget forblevet omtrent uforandrede. Der er en lille Forhøjelse paa 300 Kr. til hver, og saa er der en lille Forandring i Repræsentationstillægene, idet Roskilde Stift er rykket op i en højere Klasse, som er paa 1 800 Kr., sammen med Københavns, Fyns, Aarhus og Ribe Stifter, medens de øvrige Biskopper har 1 200 Kr. aarlig i Repræsentationstillæg.

De vigtigste Forandringer i det vedtagne Forslag i Sammenligning med den Lov, som for Øjeblikket gælder, er foretaget i §§ 3, 4 og 5, sammen omhandler de egentlige Præstelønninger.

Efter det Lovforslag, jeg forelagde i Folketinget, skulde 1ste Klasse have en Forhøjelse paa 300 Kr. aarlig af baade Begyndelseslønnen og Slutlønnen, saaledes at Begyndelseslønnen hævedes fra 6 300 Kr. til 6 600 Kr. aarlig og Slutlønnen fra 7 500 til 7 800. Dette er — jeg skal om lidt komme til Grunden dertil — under Behandlingen i Folketinget blevet ændret saaledes, at baade Begyndelses- og Slutlønnen bliver 60 Kr. lavere. Der bliver ligesom nu 325 Embeder, der lønnes i 1ste Klasse. Den nuværende Fællesklasse foreslog jeg delt i to Klasser: en stor Klasse, omfattende ca. 775 Embeder,